

EL BARÓ DEL MORRO FORTE

LEMA:

*No tothom qu'está molt mal
es pot dir qu'está malalt.*

Dalt d'un single esgarrifós
y al mitj d'un rocám pelut
s'alsa sempre magestuós
el castell del Lloro Mut.

¡Qué centurias deú contar!
Es antich castell dels moros
ahont tancavan els lloros
que no volían parlar.

Va caure á mans del Baró
després d'una gran batalla
que la moruna canalla
rebé del os del carpó.

El rey al veure l'empenta
d'home tan brau y de cor
el va fer d'una plumada
Gran Baró del Morro Fort.

Una nit que'l vent brunzia
y els llamps es recargolaban,
tots en lo Castell ploraban.
¡Lo Baró s'els hi moria!!

¡La fressa que hi ha al Castell
es fressa qu'esfereix

que aclapancor
tan al joven ve
¡Lo Baró forr
ha quedat e fos
¡quin desít n
quin ben-sa-sa
s'han hagutor

La Baronesco
cria á l'Ar
lo cantayre tor
á qui un diallí
fent de neue'l
¡Artur!.. ¡Ar
la pena avucia
no toquis magui
¡ves si vols t'un
¡¡¡Señora!

Quan pel tal
em consomi per
(diu lo patje lor
menjant pel tot
y atipant me sia
vos Senyora pac
vau ser l'ange m
y avuy qu'ent c
me demaneu fav
á vostres perhu
y vos dich a fer
¡Tot Senyor tot
—Donchs n p
á avisá'l me!
¡No tardis qu'm
lo Baró n'estolt